

lytter til det, som bliver sagt og skrevet, også i form af beslutningsforslag, fra Dansk Folkepartis side.

Særlig med tanke på den omsiggribende bankriminalitet er det vigtigt at udstyre politiet og domstolene med så gode redskaber som muligt. Et af redskaberne er, som det står i begge forslag, at politiet skal kunne få en retskendelse til at aflytte alle en persons telefoner, også selv om vedkommende anskaffer dem ved hjælp af tale-tidskort og skifter telefon hele tiden, og vel at mærke uden at skulle indhente en ny kendelse, sådan som reglerne er i dag, hvor man skal gå til retten, hver gang man skal aflytte en ny telefon.

Dansk Folkeparti er dog tilfreds med, at regeringen – efter at Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag herom – har lyttet til den kritik, som bl.a. Dansk Folkeparti har fremsat. Dansk Folkeparti kan på denne baggrund støtte regeringens lovforslag.

Et *mindretal* i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (RV) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag. Hvis ændringsforslaget bliver forkastet ved 3. behandling, vil mindretallet stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre er oprigtigt optaget af at bekæmpe organiseret kriminalitet. Den organiserede kriminalitet er blevet grovere og mere velorganiseret og finder hele tiden smutveje og huller i lovgivningen. Det er derfor vigtigt, at vi har et politi, der hele tiden kan følge med de kriminelle. Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre er bekendt med, at organiserede kriminelle ofte benytter mange forskellige telefoner og tale-tidskort, og Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre ønsker, at politiet kan hamle op med denne udvikling, som har taget til i de senere år.

Men Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre er betænkelige ved, at man udvider aflytningsområdet fra terroraktiviteter til også at omfatte den organiserede kriminalitet. I forbindelse med terror var det skelsættende nyt, at man kunne aflytte på person frem for at få dommerkendelser pr. telefonnummer. Bekæmpelse af terror adskiller sig også fra bekæmpelse af organiseret kriminalitet ved, at der her skal forebygges en hændelse, mens bekæmpelsen af den organiserede kriminalitet oftest vil have karakter

af bevisindsamling, altså efter at kriminaliteten er begået. Det skal dog tilføjes, at Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre i sin tid stemte for aflytningerne i forbindelse med terrorpakkerne, men imod de samlede pakker.

Der kan allerede i dag aflyttes i udstrakt omfang i forbindelse med den organiserede kriminalitet, og politiet kan således som udgangspunkt ikke aflytte flere efter lovforslagets gennemførelse. Det vil stadig kræve et mistankegrundlag og en efterfølgende domstolskontrol. Lovforslaget må alene anses for at være af praktisk karakter, da det vil spare politiet for en dommerkendelse for hver eneste telefon, den mistænkte benytter. Den største udfordring for politiet vil stadig være at finde alle de telefoner, en mistænkt benytter sig af, hvorfor politiets største udfordring snarere er af teknologisk end af administrativ karakter. Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre hæfter sig ved det besynderlige i, at der i lovforslaget argumenteres for, at lovforslaget er af praktisk karakter og ressourcebesparende, men at ministeren i svar til Retsudvalget ikke kan dokumentere eller opgøre besparelsen.

Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre noterer sig med tilfredshed, at politiet stadig skal godtgøre, hvilke telefoner de har aflyttet, for en domstol, ligesom den aflyttede også som nu underrettes om aflytningen. Dette sker blot med lovforslaget efterfølgende og ikke som nu forudgående.

Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre er orienteret om, at politiets ressourcer til aflytning er knappe, idet det er økonomisk og personalemæssigt tungt. Det betyder, at politiet er meget præcise i deres brug af aflytninger og begrænser personkredsen til det vigtigste og mest nødvendige samt de åbenlyse sager. Der er altså ikke grund til at tro, at politiet blot aflytter i flæng, men de kan naturligvis lave fejl og vælge forkert, ligesom man kan forestille sig, at den teknologiske udvikling eller den samlede resourcefordeling gør det muligt at aflytte mere fremover end på nuværende tidspunkt. Derfor skal der naturligvis være en ordentlig kontrol af politiets brug af aflytninger, jf. nedenstående.

Lovforslaget er imidlertid egnet til at kunne udvide personkredsen, idet ikkemistænkte telefoner vil kunne indgå i en aflytning, hvis den mistænkte benytter sig af disse. Der kan dog også i vid udstrækning aflyttes sådanne telefoner